

فصلنامه آینده پژوهی شهری

دوره ۲، شماره ۱، بهار ۱۴۰۱

صص: ۶۵-۷۸

نقش سرمایه فرهنگی در احساس امنیت حاشیه نشینان (مورد مطالعه: فضاهای معماری شهر کرمان)

افشین قربانی پارام؛ استادیار معماری، واحد دماوند، دانشگاه آزاد اسلامی، دماوند، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۱/۲۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۳/۳۱

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی نقش سرمایه فرهنگی بر احساس امنیت در بین ساکنان حاشیه نشین شهرهای کرمان است. روش انجام پژوهش حاضر پیمایشی از نوع مقطعی بوده است که برای نیل به اهداف پژوهش، با استفاده از فرمول کوکران ۳۱۲ نفر از ساکنان حاشیه نشین شهر کرمان به روش خوشه‌ای و تصادفی ساده به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه استاندارد سرمایه فرهنگی بوردیو و پرسشنامه محقق ساخته احساس امنیت فضاهای معماری بود. روایی آن از طریق اعتبار محتوایی و صوری؛ و پایایی آن نیز از طریق محاسبه آلفای کرونباخ ۰/۷۶ تعیین شد. یافته‌های تحقیق نشان داد که بین پایگاه اقتصادی-اجتماعی و احساس امنیت رابطه معناداری وجود دارد. نتایج حاصل از آزمون حاکی از وجود رابطه معنادار بین سرمایه فرهنگی تجسم یافته با امنیت جانی، مالی و شغلی بود، همچنین آمارهای استنباطی مبین رابطه معنادار بین متغیر سرمایه فرهنگی عینیت یافته و بعد امنیت مالی و شغلی نیز بود. اما براساس یافته‌های پژوهش رابطه‌ای بین سرمایه فرهنگی عینیت یافته با امنیت جانی و عاطفی وجود ندارد. علاوه بر آن نتایج نشان داد که سرمایه فرهنگی نهادینه شده اثری بر میزان احساس امنیت شهروندان ندارد.

واژگان کلیدی: سرمایه فرهنگی، احساس امنیت جانی، احساس امنیت مالی، احساس امنیت شغلی، احساس امنیت عاطفی.

DOI: 10.30495/uf.2022.1956292.1030

Email: uniafshin.param@gmail.com

۱ - نویسنده مسئول: افشین قربانی پارام

مقدمه

رشد شهری یکی از فرایندهای توسعه شهری می‌باشد. اگرچه شهرها تنها سه درصد از سطح کره زمین را اشغال کرده‌اند ولی با سرعت و مقیاس غیرقابل تصویری در اکثر کشورهای جهان در حال رشد و گسترش هستند (سان و همکاران، ۲۰۱۳: ۴۱۰).

جمعیت شهری در سده‌ی اخیر رشد شتابان و چشمگیری داشته است. روند شهرنشینی سریع از سال ۱۳۴۰ تا ۱۳۷۵ تحت تأثیر سه عامل مهاجرت شدید روستائیان به شهرها، رونق شهرها و به تبع آن رشد سریع جمعیت شهری و همچنین به هم پیوستن چند روستا قرار گرفته است. وقتی جمعیت افزایش می‌یابد و شهرنشینی شتاب می‌گیرد، از رویارویی "شهر - روستا"، در محیط پیرامونی شهرها، فضاهای جدید سکونتی ایجاد می‌شود که به شدت تحت تأثیر فضاهای شهری قرار دارد. اینگونه فضاهای سکونتی "پیراشهر" نامیده می‌شود (میکائیکی و دیگران، ۱۴۰۰: ۶۰). از نگاه جغرافیای شهری، شهر به محدوده فیزیکی آن خلاصه نمی‌شود. به بیان دیگر، حیات شهر به ارتباط آن با پیرامون وابسته است و دوام و پایداری شهر تنها ناشی از درون شهر نیست و چه بسا این نیرو و توان را بیرون از محدوده و مرز خویش کسب می‌کند (علی اکبری و دیگران، ۱۳۹۶: ۵۶). کناره و لبه شهری، مکان دخالت فعالیت‌ها، سازمان‌ها، مناظر شهری و روستایی و نیز گذار از نواحی روستایی به شهری، فرآیند پیراشهرنشینی را شکل می‌دهد (دانشپور و دیگران، ۱۳۹۵: ۹).

مفهوم امنیت را می‌توان به مصونیت از تعرض و تصرف اجباری بدون رضایت و درباره افراد نیز به نبود هراس نسبت به حقوق و آزادی‌های مشروع و مخاطره نیفتادن این حقوق و آزادی‌ها و مصون بودن از تهدید و خطر مرگ و بیماری فقر و حوادث غیر مترقبه و در کل هر عاملی که آرامش انسان را از بین ببرد تعریف کرد (خوش‌فر و همکاران، ۱۳۹۴: ۷۴). بنابراین، امنیت از مهمترین پارادایم‌های روز دنیاست و به لحاظ نقشی که در زندگی اجتماعی بشر ایفا می‌کند از نگاه افکار عمومی بر مقولات مهمی همچون صلح، آموزش، محیط زیست، کیفیت ارتقای زندگی غلبه پیدا می‌کند. در جامعه ما نیز اهمیت امنیت به حدی است که امروز به گفتمان مسلط تبدیل شده است (شیرمحمدی، ۱۴۰۰: ۹۰). عوامل متعددی در ایجاد حس ناامنی دخیل است از جمله: کاهش باور عمومی نسبت به مجرمان، ایجاد شایعه در بین مردم، فقدان نظام آموزشی و اطلاع رسانی جهت ارتقاء دانش امنیتی، وجود فرهنگ شفاهی با کارکردی قوی اشاره کرد (عباسی اسفجیر و رازقی‌مله، ۱۳۹۷: ۱۱۰). دریک پیمایش ملی، نتایج احساس امنیت برای کل جامعه ایران نشان داد که ۵۲ درصد از افراد دارای احساس امنیت بالا، ۲۷ درصد متوسط و ۲۱ درصد احساس ناامنی داشتند، همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد که ۲۱ درصد افراد احساس ناامنی را بی‌اهمیت جلوه می‌دادند؛ ولیکن بیش از نیمی از جمعیت (۵۶ درصد) احساس ناامنی را مشکل اساسی تلقی می‌کردند (همان منبع: ۱۱۱).

احساس امنیت فرآیند روانی - اجتماعی است که صرفاً بر افراد تحمیل نمی‌شود، بلکه اکثر افراد جامعه بر اساس نیازها، علایق، خواسته‌ها و توانمندی‌های شخصیتی و روانی خود در ایجاد یا از بین بردن آن نقش

اساسی دارند (بیات، ۱۳۸۸: ۳۲). احساس ناامنی بدتر از خود ناامنی است، وقوع یک جرم یا پدیده ناامنی ممکن است که یک یا دو قربانی داشته باشد اما همین حادثه ممکن است هزاران نفر را بترساند و شیوه زندگی و طرز تفکر آن‌ها را تغییر دهد. امنیت یعنی فقدان عوامل تهدیدکننده فردی و احساس امنیت نیز به معنای نبود احساس درونی ناامنی است. احساس امنیت می‌تواند با امنیت واقعی تناسب داشته باشد: یعنی در شرایطی که امنیت عینی وجود ندارد فرد ممکن است احساس امنیت داشته باشد، یا اینکه عوامل ایجادکننده امنیت واقعا وجود داشته باشد اما فرد احساس امنیت نداشته باشد (مولر، ۲۰۰۰). با توجه به اینکه فضای شهری امروزی مولفه‌ای برای وقوع ناهنجاری‌های شهری و در نتیجه ناامنی در شهر می‌باشد بنابراین بررسی جنبه‌های کیفی و کمی امنیت در فضاهای شهری امری ضروری است (قرایی و همکاران، ۱۳۸۹: ۲۱).

در مطالعات و پژوهش‌های مرتبط با شهر، حوزه‌های شهری بیان معیارهای کیفیت مطلوب شهری، همواره امنیت به عنوان یکی از شاخص‌های مهم کیفیت زندگی شهری مورد توجه قرار گرفته است. زیرا مادامی که امنیت در فضای شهری وجود نداشته باشد و متعاقب آن شهروندان احساس امنیت نکنند نمی‌توان انتظار داشت فضای عمومی و اجتماعی شهر از روح و نشاط و سرزندگی برخوردار باشد و شهر کیفیتی درخور انتظار داشته باشد. از این رو شناخت عوامل موثر بر احساس امنیت شهروندان و کوشش در تقویت آن ضروری و اجتناب ناپذیر است (رخشانی نسب و اسفندیاری، ۱۳۹۲، ۱۱-۱۰). فضای شهری به عنوان بستر زندگی و فعالیت شهروندان باید بتواند با توجه به شباهت‌ها و تفاوت‌های میان افراد و گروه‌های سنی و اجتماعی، جنسی، محیطی امن، سالم و پایدار و جذاب را برای همه افراد فراهم کند و به نیاز تمامی قشرهای اجتماعی پاسخ مناسب بدهد و پاسخگویی حداقلی نیازها باشد (بابایی و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۱).

از آنجایی که فضاهای شهری بیشترین ارتباط را با مردم و محیط زندگی دارند، می‌توانند نقش بسزایی در هویت بخشی و دادن احساس آرامش شهروندان داشته باشند. همراه با مهاجرت گروه‌های انسانی از محیط‌های روستایی و نواحی کم برخوردار به سوی شهرها و نواحی برخوردار از امکانات و خدمات گوناگون، شهرها و به ویژه کلان شهرها، با افزایش بی‌رویه جمعیت و تورم انسانی مواجه شده‌اند. شهرهای بزرگ استان علاوه بر اینکه کانون برترین ارزش‌های فرهنگ معنوی و مادی استان می‌باشد سهم بسزایی در توسعه فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی استان دارند، طیف گسترده‌ای از مسائل امنیت ستیز اجتماعی از قبیل افزایش و هجوم فزاینده جمعیت، گسترش نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی و پیامدهای محیطی آن یعنی جدایی‌گزینی و کمبود عدالت اجتماعی، انجام بزهکاری‌ها، جرایم، تبهکاری‌ها و نا به هنجاری‌های اخلاقی، اعتیاد، دزدی و بسیاری از آسیب‌های اجتماعی دیگر نیز هستند. سرمایه فرهنگی به عنوان موتور حرکتی برای پیشرفت جامعه محسوب می‌شود اگر افراد دارای سرمایه فرهنگی کافی نباشد احتمال افزایش ناهنجاری‌ها و آسیب‌های اجتماعی وجود داشته و احساس امنیت افراد را کاهش دهد وجود دارد. در نتیجه می‌توان گفت یکی از اصلی‌ترین مؤلفه‌هایی که احساس امنیت را ارتقاء می‌بخشد و جامعه را سالم و مطلوب می‌سازد، انواع سرمایه است. از آنجایی که در تحقیقات پیشین در رابطه با موضوع سرمایه فرهنگی و احساس امنیت شهروندان به اندازه کافی توجه نشده است،

در این تحقیق سعی شده است که ابعاد متغیر سرمایه فرهنگی (تجسم یافته، عینیت یافته، نهادینه شده) با توجه به ابعاد (جانی، مالی، عاطفی، شغلی) احساس امنیت بررسی شود. این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این سوال است که آیا سرمایه فرهنگی تجسم یافته، عینیت یافته و نهادینه شده با احساس امنیت جانی، مالی، عاطفی و شغلی فضاهای معماری حاشیه نشینان شهر کرمان رابطه معنادار دارد؟ اضافه بر این آیا پایگاه اقتصادی-اجتماعی با احساس امنیت جانی، مالی، عاطفی و شغلی فضاهای معماری حاشیه نشینان شهر کرمان رابطه معنادار دارد؟ بنابراین هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی بر احساس امنیت ساکنان حاشیه شهر کرمان می‌باشد.

پیشینه پژوهش

در پژوهشی که رجبی فرجاد و شایگان (۱۳۹۸) با موضوع «بررسی عوامل مؤثر بر احساس امنیت شهروندان اهوازی» به روش پیمایشی (سنجش نگرش شهروندان) و روش کیفی (مصاحبه با مسئولین استان) انجام شد؛ نتایج بیانگر آن بود که مسئولین هفده عامل همچون بیکاری و نبود اشتغال، مشکلات پس از جنگ، وجود سلاح در دست مردم، رسانه‌ها و فرهنگ مردم، استفاده شرکت‌های صنعتی بزرگ از نیروهای غیربومی، وجود قومیت‌های مختلف را در کاهش احساس امنیت در استان مؤثر می‌دانستند. مردم نیز فعالیت نیروهای بسیج، وجود ایستگاه‌های بازرسی متعدد در شهر، اقدامات شهرداری، نگهبان محله و برخورد قاطع دادگستری با مجرمین را از جمله عوامل امنیت‌ساز در استان دانستند.

خطیبی (۱۳۹۸) در پژوهشی تحت عنوان بررسی تأثیر احساس امنیت اجتماعی بر فعالیت برای خدمت به اجتماع (مطالعه موردی: ادارات دولتی در شهر همدان) با روش پیمایشی بین ۱۵۰ نفر از کارکنان سازمان‌ها و ادارات دولتی شهر همدان انجام شد؛ نتیجه نهایی نشان داد که ارتباط مستقیمی بین احساس امنیت اجتماعی و فعالی برای خدمت به اجتماع وجود دارد؛ بدین معنا که بدون وجود احساس امنیت اجتماعی، انگیزه برای فعالیت و خدمت به اجتماع وجود نخواهد داشت.

عباسی اسفنجیر و رازقی مله (۱۳۹۷) در مقاله خود با عنوان بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی بر احساس امنیت شهروندان» که بین افراد ۱۸ سال به بالاتر استان مازندران انجام دادند؛ به این نتیجه دست یافتند که سرمایه فرهنگی بر احساس امنیت شهروندان تأثیر گذار بوده است که از بین شاخص‌های سرمایه فرهنگی، بعد عینیت یافته سرمایه فرهنگی بیشترین تأثیر را بر متغیر وابسته داشته است.

دی‌باستیلو و دی‌پدرازا (۲۰۱۱) در پژوهشی تحت عنوان تعیین‌کننده‌های ناامنی شغلی در پنج کشور بلژیک، فنلاند، هلند، اسپانیا و آلمان بر اساس شاخص دستمزد، به این نتیجه رسیدند که احساس ناامنی با سن رابطه مستقیم و معناداری دارد؛ همچنین تحصیلات و دستمزدها ناامنی شغلی را کاهش می‌دهند. محققان پی‌بردند که در همه‌ی کشورها با دستمزد بالاتر احتمال احساس ناامنی پایین‌تر است. به نظر آن‌ها تأثیر دستمزد بالا بر احساس امنیت را می‌توان در پرتوی تأثیر گذاری آن بر ظرفیت پس‌انداز کردن افراد، درک بالاتر آنان از کنترل داشتن بر زندگی و درامان بودن از نوسانات بازار تفسیر می‌شود.

همچنین پانزانیس (۲۰۰۹) پژوهشی با عنوان تأثیر فقر بر احساس امنیت در بریتانیا انجام داد؛ نتایج این مقاله نشان داد که افراد فقیر بیشتر نگران قربانی شدن در برابر انواع جرم‌ها هستند و این امر نه تنها در مورد ناامنی‌های ناشی از جرم‌های گوناگون بلکه در مورد ناامنی‌های غیر جرمی مانند بیماری، ورشکستگی، تصادفات جاده‌ای نیز صادق است.

مبانی نظری پژوهش

احساس به معنی دریافتن، دانستن، آگاه شدن، دیدن می‌باشد (معین، ۱۳۶۳: ۱۵۳). امنیت در معنای عام خود به معنای عدم وجود تهدید، ترس و تردید می‌باشد. احساس امنیت به معنای احساس آرامش طمأنینه و حالت فراغت از هرگونه ترس، هراس و اضطراب می‌باشد (واثقی، ۱۳۸۰: ۱۷).

آر.دی لینگک، موضوع مورد توجه اش امنیت وجودی یا امنیت هستی‌شناختی است. امنیت وجودی یکی از صورت‌های مهم احساس امنیت به معنای وسیع آن می‌باشد. امنیت وجودی نشان از یک نیاز فردی و نیاز به اطمینان از تداوم هویت خود، دوام محیط‌های اجتماعی و مادی اطراف خود را دارد. به نظر وی امنیت وجودی سبب احساس امنیت و نبود آن باعث عدم احساس امنیت می‌گردد (گیدنز، ۱۳۷۸: ۱۱۰).

مسعود چلبی ابعاد نظم اجتماعی را شامل بعد اقتصادی، بعد سیاسی، بعد اجتماعی و فرهنگی می‌داند. او به لحاظ تحلیلی، سیاست را در ناب‌ترین شکل اثباتی خود قابل تحویل به پنج عنصر اصلی و در عین حال مرتبط به هم می‌داند که شامل زور، علقه امنیتی، کنش عاطفی، کنشگران و رابطه اجباری می‌باشند. علقه امنیت دارای چهار بعد اساسی شامل امنیت جانی، امنیت مالی، امنیت فکری و امنیت جمع است. بنظر چلبی در صورتی که نظم اجتماعی در جامعه‌ای بیشتر صبغه سیاسی به خود بگیرد و ابعاد اجتماعی و فرهنگی آن ضعیف شوند، میزان اعتماد اجتماعی متقابل تعمیم یافته، تضعیف گشته و علاقه امنیتی آن‌ها برجسته می‌گردد. در چنین نظمی افراد و گروه‌ها احساس امنیت مالی، جانی، فکری و جمعی نمی‌کنند (چلبی، ۱۳۷۵: ۷۷).

سرمایه فرهنگی مجموعه‌ای از روابط، معلومات و امتیازات است که فرد برای حفظ کردن یا به دست آوردن یک موقعیت اجتماعی از آن استفاده می‌کند. به عبارت دیگر، سرمایه فرهنگی به طور دائمی در قلمرو امکانات یک قشر، گروه، طایفه یا قبیله است. اصطلاح سرمایه فرهنگی در قیاس با سرمایه اقتصادی و نظریات، تحلیل‌های مباحث مربوط به سرمایه داری در اوایل دهه ۱۹۷۰ رواج یافت. این مفهوم برای بررسی این مسئله که موانع اقتصادی برای تبیین نابرابری‌های موجود در موقعیت‌های آموزشی دانش‌آموزان طبقات اجتماعی مختلف، کافی نیست ابداع شد. سرمایه فرهنگ بدون که کوشش شخصی کسب و به ارث برده نمی‌شود، کسب سرمایه فرهنگی کار طولانی، مداوم و پیگیر، یادگیری و فرهنگ پذیرایی را می‌طلبد. کسب سرمایه فرهنگی زمان می‌خواهد به امکانات مالی و مادی نیاز دارد، سرمایه فرهنگی از این بابت به نحوه تنگاتنگ به سرمایه اقتصادی گره خورده و به شکل دیگر آن در آمده است (گنجی و حیدریان، ۱۳۹۳).

"بورديو" جامعه شناس فرانسوی سرمایه فرهنگی را به سه دسته تقسیم می کند:

الف- سرمایه بدنی و فردی: حافظه، مهارت های تجربی و رفتاری و معلومات کسب شده، اثر مایه های بدنی و فردی محسوب می شوند. از مشخصه های این سرمایه می توان به پیوستگی و درون یافتگی آن اشاره کرد. این سرمایه، دارایی است که به شخص و خلق و خوی وی بدل شده است. به عبارت دیگر، تنها صاحب این خصایص دارنده این سرمایه فرهنگی هستند. به همین جهت نمی توان این سرمایه درونی شده را از طریق بخشش، وراثت و خرید و فروش به دیگری انتقال داد. در نهایت این که این نوع از سرمایه فرهنگی فانی و میراست، را به شکل خاصی با یکتایی بیولوژیکی شخص، گره خورده است (روحانی، ۱۳۸۸؛ به نقل از گنجی و همکاران، ۱۳۹۴: ۳۴).

ب- سرمایه عینی فرهنگ: مجموعه میراث های فرهنگی، آثار ادبی و شاهکارهای هنری و جزء این ها را سرمایه عینی فرهنگی می نامند. سرمایه فرهنگی عینیت یافته دارای یک رشته از ویژگی هاست که تنها می توان از طریق رابطه سرمایه فرهنگی عینیت یافته با سرمایه فرهنگ بدنی و فردی آن را معین کرد. این سرمایه (مانند کتاب، تابلو های نقاشی، آلات موسیقی و...) به لحاظ مادی از طریق صاحبانش قابل انتقال است (البته تنها از لحاظ مالکیت حقوقی قابلیت انتقال دارند)، (قاسمی و نامدار جویمی، ۱۳۹۳)

ج- سرمایه نهادی و ضابطه ای: مدرک تحصیلی، مدارک حرفه ای و کارا از نمونه های سرمایه نهادی و ضابطه ای هستند، مدرک تحصیلی سند تخصص فرهنگی است که به دارنده ارزش قراردادی تضمین شده ارائه می دهد. بورديو بر این اعتقاد است که سرمایه اقتصادی می تواند برای صاحب از سرمایه فرهنگی و اجتماعی به وجود بیاورد؛ متقابلاً سرمایه فرهنگی نیز با کار کرد خود می تواند سرمایه اقتصادی را به وجود آورد (روحانی، ۱۳۸۸؛ به نقل از گنجی و همکاران، ۱۳۹۴: ۴۲)

روش پژوهش

پژوهش حاضر براساس هدف از جمله تحقیقات کاربردی است و براساس روش از جمله تحقیقات کمی از نوع همبستگی است که با روش پیمایش انجام شد. جامعه آماری این پژوهش بر اساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵ دفتر آمار و اطلاعات سازمان برنامه و بودجه، ۱۷۰۰۰ نفر اعلام کرده است که حجم نمونه براساس جدول مورگان ۳۱۲ نفر محاسبه شد. روش نمونه گیری شیوه خوشه ای و تصادفی ساده است. اعتبار و روایی پرسشنامه بررسی شد که بر اساس ضریب آلفا کرونباخ مقدار پایایی برابر با ۰/۷۲ و بیانگر روایی مطلوب است. علاوه بر این طبق نتایج مستخرج از بررسی پرسشنامه توسط متخصصین، پرسشنامه از روایی صوری جهت پاسخگویی به اهداف و سوالات تحقیق برخوردار می باشد. ابزار گردآوری داده ها نیز پرسشنامه استاندارد بورديو و پرسشنامه محقق ساخته (آلفا ۰/۹۷) است.

یافته های پژوهش

به منظور بررسی احساس امنیت، وضعیت شاخص های این مولفه در فضاهاى معماری شهر کرمان مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اطلاعات به دست آمده در جدول (۱) و همچنین مقدار میانگین به دست آمده می توان چنین نتیجه گرفت که احساس امنیت در بین شهروندان کرمان در سطح متوسطی قرار دارد. همچنین از بین چهار بعد احساس امنیت، امنیت جانی و شغلی در سطح پایین قرار دارد، علاوه بر آن نتایج مبین این است که امنیت عاطفی نیز در سطح متوسط قرار دارد. همچنین از بین چهار مؤلفه مذکور، با توجه به میانگین می توان گفت امنیت مالی شهروندان در سطح بالایی قرار دارد. در نهایت می توان اینگونه بیان کرد که احساس امنیت در بین شهروندان متوسط است.

جدول (۱): یافته های توصیفی مربوط به متغیر احساس امنیت

مقیاس ها	میانگین	انحراف معیار	واریانس	تعداد
احساس امنیت	۲/۴۹	۰/۷۲	۰/۵۲	۳۱۲
امنیت جانی	۱/۵۷	۰/۵۵	۰/۳۰	۳۱۲
امنیت مالی	۳/۰۴	۰/۸۵	۰/۷۳	۳۱۲
امنیت شغلی	۲/۲۱	۰/۶۲	۰/۳۹	۳۱۲
امنیت عاطفی	۲/۳۴	۰/۸۲	۰/۶۳	۳۱۲

منبع: مطالعات میدانی، ۱۴۰۰

جهت تجزیه و تحلیل داده ها ابتدا نرمال بودن داده های پژوهش بررسی شد. اگر مقدار چولگی (کجی) و کشیدگی داده ها در دامنه (۲- و ۲) قرار داشته باشد؛ داده ها از توزیع نرمال برخوردارند. در نتیجه با توجه به مقدار چولگی به دست آمده که در دامنه (۲- و ۲) قرار دارد؛ می توان گفت داده ها نرمال هستند (جدول ۲).

جدول (۲): محاسبه کشیدگی و چولگی متغیرها

متغیرها	تعداد	چولگی		مقدار کشیدگی	
		ضریب استاندارد	ضریب غیراستاندارد	ضریب استاندارد	ضریب غیراستاندارد
امنیت جانی	۳۱۲	۱/۰۱۱	۰/۱۲۴	۶/۴۶	۰/۲۴۷
امنیت مالی	۳۱۲	-۰/۲۹۳	۰/۱۲۴	۰/۵۰۸	۰/۲۴۷
امنیت شغلی	۳۱۲	۰/۴۴۶	۰/۱۲۵	۲/۲۵	۰/۲۵۰
امنیت عاطفی	۳۱۲	۰/۴۰۵	۰/۱۲۴	۰/۹۱۴	۰/۲۴۸
تجسم یافته	۳۱۲	۰/۵۷۱	۰/۱۲۱	-۰/۱۱۶	۰/۲۴۲
عینیت یافته	۳۱۲	-۰/۳۹۲	۰/۱۲۳	-۰/۶۱۵	۰/۲۴۵
نهادینه شده	۳۱۲	۰/۰۷۲	۰/۱۲۴	-۰/۷۶۴	۰/۲۴۷
احساس امنیت	۳۱۲	۰/۲۷۴	۰/۱۳۲	۰/۷۶۵	۰/۲۶۳
سرمایه فرهنگی	۳۱۲	-۰/۱۹۱	۰/۱۲۷	-۰/۷۶۰	۰/۲۵۳

منبع: نگارنده، ۱۴۰۰

طبق جدول (۳) آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای تمام متغیرهای مورد پژوهش معنادار است. سطح معناداری بیش از ۰/۰۵ تأیید کننده این روابط است. بر این اساس، متغیرها دارای توزیع نرمالی بوده و می توان از تحلیل های پارامتریک برای آن استفاده کرد

جدول (۳): آزمون کولموگروف-اسمیرنوف

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	وضعیت آزمون کولموگروف اسمیرنوف	سطح معناداری
امنیت جانی	۳۶/۵۱	۷/۴۹	۰/۰۸۳	۰/۰۷۲
امنیت مالی	۴۱/۳۷	۵/۷۱	۰/۰۴۱	۰/۰۶۵
امنیت شغلی	۳۳/۴۵	۵/۶۳	۰/۰۵۲	۰/۰۵۰
امنیت عاطفی	۳۰/۰۲	۶/۹۰	۰/۰۵۶	۰/۰۵۲
نهادینه شده	۶/۴۴	۲/۱۳	۰/۱۳۱	۰/۱۲۰
عینیت یافته	۷۷/۷۶	۱۶/۳۸	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹
تجسم یافته	۵۲/۲۰	۱۰/۷۶	۰/۰۶۸	۰/۰۸۲
سرمایه فرهنگی کل	۱۳۰/۰۰	۲۴/۹۰	۰/۰۵۳	۰/۰۵۵
احساس امنیت کل	۱۴۱/۳۵	۱۶/۰۹	۰/۰۴۸	۰/۰۵۶

جدول (۴): نتایج ماتریس همبستگی تمام متغیرهای تحقیق

متغیر	امنیت جانی	امنیت مالی	امنیت شغلی	امنیت عاطفی	تجسم یافته	عینیت یافته	نهادینه شده	سرمایه فرهنگی	احساس امنیت	متغیر	
										همبستگی	معنی داری
	۱									امنیت جانی	همبستگی
										معنی داری	
		۱								امنیت مالی	همبستگی
										معنی داری	
			۱							امنیت شغلی	همبستگی
										معنی داری	
				۱						امنیت عاطفی	همبستگی
										معنی داری	
					۱					تجسم یافته	همبستگی
										معنی داری	
						۱				عینیت یافته	همبستگی
										معنی داری	
							۱			نهادینه شده	همبستگی
										معنی داری	
								۱		سرمایه فرهنگی	همبستگی
										معنی داری	
									۱	احساس امنیت	همبستگی
										معنی داری	

در این پژوهش از رگرسیون چندمتغیره خطی برای تعیین متغیرهایی که بهتر می‌توانند تبیین‌کننده‌ی متغیر وابسته باشند، بهره گرفته شده‌است. نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره نشان می‌دهد که میزان $F(4/358)$ و میزان معناداری آن برابر $(0/001)$ بوده و نشان‌دهنده‌ی معناداری کل مدل می‌باشد. با مقایسه ضرایب رگرسیونی (Beta) مشخص می‌شود که بیشترین تأثیر را متغیر پایگاه اقتصادی-اجتماعی بر احساس امنیت شهروندان دارد؛ پایگاه اقتصادی-اجتماعی $(Beta=0/150)$ واریانس احساس امنیت شهروندان ساکن در کرمان را تبیین کرده است؛ بدین معنا که با کنترل سایر متغیرهای پژوهش، به ازای هر واحد انحراف معیار در پایگاه اقتصادی-اجتماعی تقریباً ۱۵ درصد واحد انحراف معیار در احساس امنیت شهروندان تغییر به وجود می‌آید. همچنین سرمایه فرهنگی تجسم یافته با ضریب $(0/132)$ و سرمایه فرهنگی کل با ضریب استاندارد $(0/097)$ نیز در مرتبه دوم و سوم تأثیرگذاری بر میزان احساس امنیت قرار دارند (جدول ۵).

جدول (۵): تحلیل واریانس مدل تبیین‌کننده‌ی احساس امنیت

متغیرها	سطح معناداری	B	Beta	T
سرمایه فرهنگی	۰/۰۳۱	۰/۰۹۷	۰/۱۴۸	۲/۱۶۱
تجسم یافته	۰/۰۴۶	۰/۱۳۲	۰/۱۳۲	۱/۹۹۸
عینیت یافته	۰/۲۷۹	۰/۱۲۵	۰/۰۹۳	۱/۰۵۴
نهادینه شده	۰/۵۴۲	-۰/۰۴۵	-۰/۰۶۹	-۰/۶۱۰
پایگاه اقتصادی-اجتماعی	۰/۰۰۶	۰/۰۶۱	۰/۱۵۰	۲/۷۷۵

منبع: نگارنده، ۱۴۰۰

آزمون دوربین واتسون یا به اختصار (DW) روشی برای تشخیص همبستگی در باقی مانده‌های تحلیل مدل رگرسیونی است؛ در واقع هدف از انجام آزمون دوربین واتسون روی باقی مانده‌های مدل است نه داده‌های مربوط به متغیرهای مستقل یا وابسته (جدول ۶). آماره‌های دوربین واتسون بین صفر تا چهار می‌باشد. مقادیر صفر تا کمتر از دو بیانگر همبستگی مثبت است و مقادیر دو تا چهار بیانگر همبستگی منفی می‌باشد. با توجه به جدول فوق و آماره به دست آمده از دوربین واتسون $(1/124)$ که در بازه صفر تا کمتر از دو می‌باشد؛ می‌توان گفت همبستگی در سطح مثبت قرار دارد؛ بدین معنا که اگر یکی از باقی مانده‌ها یا مقادیر خطا افزایش یابد، احتمال آنکه دیگری نیز افزایش داشته باشد، زیاد خواهد بود.

جدول (۶): ضرایب رگرسیونی مدل تبیین‌کننده‌ی احساس امنیت

شاخص‌ها	R	R2	F	Sig	DW
ضرایب	۰/۲۲۶	۰/۲۱۴	۴/۳۵۸	۰/۰۰۱	۱/۱۲۴

منبع: نگارنده، ۱۴۰۰

یافته‌های مربوط به متغیرهای اصلی تحقیق به روش مدل سازی معادلات ساختاری

در روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، قبل از تحلیل داده‌ها، بررسی پیش فرض‌های این روش ضروری است. مدل‌های عاملی، در دو جهت مورد توجه پژوهشگران اجتماعی قرار می‌گیرند. از یک سو، با استفاده از مدل

معادلات ساختاری و آزمون آن‌ها بر مبنای داده‌های تجربی می‌توان شواهدی برای ارزیابی اعتبار مقیاس‌های تعریف شده توسط محقق به دست آورد و بنابراین یکی از اهداف اصلی از کاربرد آن‌ها ساخت مقیاس‌های استاندارد به لحاظ علمی است. از طرف دیگر، مدل‌های عاملی به عنوان جزئی از مدل‌های معادله ساختاری در نقش مدل‌های اندازه‌گیری عمل می‌کنند. در این پژوهش، برخی از مهم‌ترین پیش‌فرض‌های روش مدل‌یابی معادلات ساختاری شامل داده‌های گمشده، داده‌های پرت، بهنجاری چند متغیری و هم‌خطی چندگانه مورد بررسی قرار گرفتند، که نتایج بررسی نشان داد تمامی مفروضه‌ها رعایت شده‌اند.

جدول (۷): شاخص‌های برازش مدل پیشنهادی در کل نمونه

مقدار	شاخص‌های برازندگی
۱۲/۶۶	آزمون مجذور کای (X ²)
۰/۰۲۷	سطح معنی‌داری
۵	درجه آزادی (df)
۲/۵۳	نسبت مجذور کای به درجه آزادی (X ² /df)
۰/۹۳	شاخص نیکویی برازش (GFI)
۰/۹۱	شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته (AGFI)
۰/۹۱	شاخص برازندگی هنجار شده (NFI)
۰/۹۴	شاخص برازندگی تطبیقی (CFI)
۰/۹۰	شاخص برازندگی افزایشی (IFI)
۰/۹۲	شاخص توکر-لویس (TLI)
۰/۰۶	ریشه میانگین مجذورات خطای تقریب (RMSEA)

منبع: نگارنده، ۱۴۰۰

با توجه به ضرایب پذیرفته شده که در جدول فوق ذکر شده‌است می‌توان گفت مدل فوق تأیید شده‌است. ضریب کای اسکوئر به دست آمده از مدل فوق برابر ۲/۵۳ می‌باشد که بین بازه نرمال (۱ تا ۳) قرار دارد. نتایج تحلیل نشان داد که ضریب شاخص ریشه میانگین مجذورات خطای تقریب (RMSEA) برابر با ۰/۰۶ شاخص برازندگی تطبیقی (CFI) برابر با ۰/۹۴، نیکویی برازش (GFI) برابر با ۰/۹۳، شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته (AGFI) برابر با ۰/۹۱، شاخص برازندگی هنجار شده (NFI) برابر با ۰/۹۱، شاخص برازندگی افزایشی (IFI) برابر با ۰/۹۰ و شاخص توکر-لویس (TLI) برابر با ۰/۹۲ به دست آمده‌است که بر برازش مناسب مدل با داده‌ها دلالت دارد (جدول ۷).

بررسی متغیرهای احساس امنیت بر مبنای روش تحلیل مسیر

روش تحلیل مسیر برای آزمون نظریه سودمند است نه ایجاد آن، از مزایای تحلیل مسیر در واقع یکی این است که کاربرد آن بیان روش چارچوب نظری مورد استفاده را ایجاب می‌کند. در تحلیل دیاگرام تحلیل مسیر متغیرها

بیرونی یا درونی هستند، متغیرهای بیرونی با استفاده از یک خط منحنی نشان داده می‌شوند و یکی را وابسته‌ی دیگری نمی‌دانیم برای بیان رابطه بین متغیرهای درونی از پیکانهای یک طرفه استفاده می‌شوند. متغیرهای موجود در هر مدل بوسیله فلش () به یکدیگر متصل شده‌اند که نشان می‌دهد این دو متغیر با یکدیگر ارتباط دارند متغیر وابسته در نوک پیکان و متغیر مستقل در ابتدای پیکان قرار دارد. بر روی خط ارتباط دهنده‌ی بین دو متغیر مستقل و وابسته بتاهای استاندارد شده (Beta) قرار دارند. بتای استاندارد ارائه شده در واقع همان شیب خط است که در معادله رگرسیون استاندارد استفاده می‌شود. این مقدار می‌تواند بین (۰ تا ۱) متغیر باشد. عدد صفر نشان دهنده عدم ارتباط و عدد ۱ نشان دهنده همبستگی کامل است.

جدول (۸): مقادیر و بارهای عاملی مدل اندازه‌گیری متغیر احساس امنیت

متغیر	مسیر	مؤلفه‌ها	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	سطح معنی‌داری (P)
سرمایه فرهنگی	<---	احساس امنیت	۰/۵۹۳	۰/۳۱۷	۰/۲۷
پایگاه اقتصادی-اجتماعی	<---		۰/۱۴۲	۰/۲۶۷	۰/۴۹
سرمایه فرهنگی	<---	تجسم یافته	۱/۳۸۵	۰/۷۷۴	***
	<---	نهادی شده	۰/۹۷۵	۰/۶۳۰	***
	<---	عینیت یافته	۱	۰/۶۹۰	***
احساس امنیت	<---	امنیت جانی	۲/۵۸۱	۰/۸۰۹	***
	<---	امنیت شغلی	۲/۴۰۴	۰/۶۶۶	***
	<---	امنیت مالی	۰/۷۸۲	۰/۶۷۹	***
	<---	امنیت عاطفی	۱۰/۵۱۸	۰/۷۷۴	***

جدول (۸) به منظور بررسی رابطه سرمایه فرهنگی، پایگاه اقتصادی-اجتماعی بر ابعاد احساس امنیت تدوین شده است. شاخص نکویی و برازش در ارزیابی مدل ساختاری رابطه سرمایه فرهنگی، پایگاه اقتصادی-اجتماعی بر ابعاد احساس امنیت نشان‌دهنده‌ی این است که در مجموع داده‌های جمع‌آوری شده حمایت‌کننده‌ی مدل ساختاری تدوین شده است؛ همچنین مقادیر استاندارد حاکی از این است که سرمایه فرهنگی و پایگاه اقتصادی-اجتماعی بر ابعاد احساس امنیت رابطه وجود دارد. ضرایب معناداری سرمایه فرهنگی (۰/۲۷) و پایگاه اقتصادی-اجتماعی (۰/۴۹) تأییدکننده‌ی روابط فوق می‌باشد.

نتیجه گیری

نتایج کلی پژوهش حاضر نشان داد که سرمایه فرهنگی در بعد تجسم یافته و عینیت یافته بر احساس امنیت مالی و شغلی اثرگذار است. لذا می‌توان بیان کرد که یکی از عوامل تأثیرگذار بر افزایش امنیت به عنوان یکی از شاخص‌های مهم توسعه، وجود سرمایه فرهنگی در سطح جامعه می‌باشد که تعیین‌کننده احساس امنیت در شهر

کرمان بوده است. در واقع احساس امنیت و ضریب احساس امنیت در جامعه مستلزم افزایش توجه به سرمایه های فرهنگی و مؤلفه های خاص آن می باشد. بنابراین پیشنهاد می گردد تا مدیران و کارکنان حوزه های مختلف سیاسی، امنیتی و قضایی در کنار نیروها و نهادها و تشکل های مردمی با توجه به ارتقاء مقوله سرمایه فرهنگی در محیط های اجتماعی خود می توانند الگوها و طرح های مناسبی برای احساس امنیت را ارائه و به اجرا در آورند و نهادهای شدن سرمایه فرهنگی در بطن رفتار و کردار شهروندان می تواند بهترین الگوی مناسب برای تحقق احساس امنیت در سطح جامعه باشد. همچنین با توجه به وجود رابطه بین پایگاه اقتصادی-اجتماعی با احساس امنیت؛ نشان داد که هرچه پایگاه افراد در جامعه افزایش یابد؛ امکان دستیابی آن ها به امکانات و خدمات بهداشتی، رفاهی و آموزشی نیز افزایش می یابد و بر همین اساس افراد احساس تعلق و خشنودی نسبت به جامعه دارند. براساس نظریه نیازانسانی مازلو، احساس امنیت زمانی حاصل می شود که نیازهای اساسی افراد برآورده شود؛ در غیر این صورت، انسان با ناامنی روبه رو می شود. بنابراین هرچه احساس فرد از محل سکونت و زندگی رضایت مندانانه تر باشد، به همان میزان نیز احساس امنیت را تجربه خواهند کرد.

منابع

- ۱) بابایی، حمیدرضا؛ منوچهری، ایوب؛ آهار، حسن (۱۳۹۵)، تحلیلی بر عدالت جنسیتی در فضاهای عمومی شهرها (مورد مطالعه: منطقه ۲ کلانشهر تبریز)، همایش بین المللی زنان و زندگی شهری.
- ۲) بوردیو، پیر (۱۳۸۰)، نظریه کنش: دلایل عملی و انتخاب عقلانی، مترجم: مرتضی مردیها، تهران: انتشارات نقش و نگار.
- ۳) بوردیو، پیر (۱۳۹۰)، تمایز، قضاوت های ذوقی، مترجم: حسن چاوشیان، تهران: چاپ اول، انتشارات ثالث.
- ۴) بوردیو، پیر (۱۳۸۴)، شکل های سرمایه، گردآورنده کیان تاجبخش، مترجم: افشین خاکباز و حسن پویان، تهران: انتشارات شیرازه.
- ۵) بیات، بهرام (۱۳۸۸)، جامعه شناسی احساس امنیت، تهران: انتشارات امیرکبیر.
- ۶) پاتنام، رابرت؛ کلمن، جیمز (۱۳۸۴)، سرمایه اجتماعی: اعتماد، دموکراسی و توسعه، مترجم: افشین خاکباز و حسن پویان، تهران: انتشارات شیرازه.
- ۷) چلبی، مسعود (۱۳۷۵)، جامعه شناسی نظم، تهران: نشر نی.
- ۸) خطیبی، اعظم (۱۳۹۸)، بررسی تأثیر احساس امنیت اجتماعی بر فعالیت برای خدمت به اجتماعی در ادارات دولتی شهر همدان، فصلنامه علمی-پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، شماره ۵۷، صص ۲۴۸-۲۰۷.
- ۹) خوش فر، غلامرضا؛ محمدی، آرزو؛ محمدزاده، فاطمه؛ محمدی، راضیه؛ اکبرزاده، فاطمه (۱۳۹۴)، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی، مجله مطالعات اجتماعی ایران، دوره نهم، شماره ۱، صص ۱۰۲-۷۱.
- ۱۰) دانشپور، سیدعبدالهادی؛ صراف، مظفر؛ آشنایی، تکتم (۱۳۹۵)، تحولات پیراشهری در هاله کلان شهری تهران در دوره ۱۳۸۵-۱۳۷۵ خورشیدی به سوی توسعه ای سازنده یا گسترشی پراکنده؟، فصلنامه معماری و شهرسازی، شماره ۱۶، صص ۳۳-۵.

- (۱۱) رجبی فرجاد، حاجیه؛ شایگان، فریبا (۱۳۹۸)، بررسی عوامل مؤثر بر احساس امنیت شهروندان اهوازی، فصلنامه علمی-پژوهشی مطالعات امنیت اجتماعی، شماره ۵۸، صص ۷۵-۴۷.
- (۱۲) رخشانی نسب، حمیدرضا؛ اسفندیاری مهنی، حمیده (۱۳۹۳)، تأثیر عوامل مؤثر بر احساس امنیت در بین شهروندان شهر زاهدان، فصلنامه علمی-پژوهشی رفاه اجتماعی، سال ۱۴، شماره ۵۵، صص ۱۳۴-۱۰۹.
- (۱۳) روحانی، حسن (۱۳۸۸)، درآمدی بر نظریه سرمایه فرهنگی، فصلنامه راهبرد، سال ۱۸، شماره ۵۳، صص ۳۵-۷.
- (۱۴) ریتزر، جورج (۱۳۸۷)، نظریه‌های جامعه‌شناسی در دوران معاصر، ترجمه محسن ثلاثی، تهران: علمی.
- (۱۵) عباسی اسفنجیر؛ علی اصغر؛ رازقی مله، هادی (۱۳۹۷). بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی بر احساس امنیت شهروندان شهرستان‌های استان مازندران، فصلنامه انتظام اجتماعی، سال دهم، شماره ۲، صص ۱۴۸-۱۰۹.
- (۱۶) علی اکبری، اسماعیل؛ طالشی، مصطفی؛ عمادالدین، عذرا (۱۳۹۶)، الگوی توسعه کالبدی یکپارچه شهر و پیرامون با استفاده از ظرفیت‌های گردشگری مناطق پیراشهری، نشریه علمی-پژوهشی برنامه ریزی توسعه کالبدی، سال دوم، شماره ۱ (بهار)، صص ۷۰-۵۵.
- (۱۷) قاسمی، یارمحمد؛ نامداری جویی، احسان (۱۳۹۳)، بررسی رابطه سرمایه فرهنگی و سرمایه نمادین فرهنگی، فرهنگ ایلام، دوره پانزدهم، شماره ۴۴ و ۴۵، صص ۴۵-۳۱.
- (۱۸) قرایی، فریبا؛ رادجهانبانی، نفیسه؛ رشیدپور، نازیلا (۱۳۸۹)، بررسی و سنجش حس امنیت در مناطق مختلف شهری (نمونه موردی: مناطق ۲ و ۱۱ تهران)، فصلنامه آرمانشهر، شماره ۴، صص ۳۲-۱۷.
- (۱۹) گنجی، محمد؛ حیدریان، امین (۱۳۹۳)، سرمایه فرهنگی و اقتصاد فرهنگ (با تأکید بر نظریه‌های پیروردیو و دیوید تراسبی)، فصلنامه راهبرد، سال بیست و سوم، شماره ۷۲، صص ۹۷-۷۷.
- (۲۰) گنجی، محمد؛ نیازی، محسن؛ اسلامی برزکی، زهرا (۱۳۹۴)، نقش سرمایه اجتماعی و فرهنگی در میزان احساس شهروندی، مطالعات جامعه‌شناسی شهری، سال ششم، شماره ۱۷، صص ۵۶-۲۹.
- (۲۱) گیدنز، آنتونی (۱۳۷۸)، جامعه‌شناسی، مترجم: منوچهر صبوری، تهران: انتشارات نی.
- (۲۲) معین، محمد (۱۳۶۳)، فرهنگ فارسی، تهران: انتشارات امیرکبیر.
- (۲۳) مکانیکی، جواد؛ شیرزور، زهرا؛ جعفری سهل آبادی، زهرا (۱۴۰۰)، عوامل مؤثر بر سکونتگاه‌های پیراشهری بیرجند، مجله توسعه فضای پیراشهری، سال سوم، شماره ۱ (بهار و تابستان)، صص ۷۸-۵۹.
- (۲۴) واثقی، قاسم (۱۳۸۰)، تدابیر و سیره عملی امام علی (ع) در تأمین امنیت اجتماعی، تهران: سازمان تحقیقات و مطالعات ناجا.

- 25) De Bustillo, Rafael ; De Pedraza, Pablo (2011), Determinants of job insecurity in five European countries, European Journal of Industrial Relations, Vol 16, No 1, PP 5-20.
- 26) Moller, Bjorn (2000), National, Societal and Human Security Discussion – case study of the Israel – Palestine conflict.
- 27) Sun, C. Wu, Z. Lv, Z. Yao, N. and Wei, J (2013), Quantifying different types of urban growth and the change dynamic in Guangzhou using multi-temporal remote sensing data. International Journal of Applied Earth Observation and Geo information, No 21, PP 409-417.
- 28) Pantazis, C. (2009), Fear of Crime Vulnerability and Poverty British, Journal of Criminology, Vol 40, No 3, PP 414-436.

Quarterly Journal of Urban Futurology

Volume 2, Number 1, Spring 1401

PP: 65-78

The Role of Cultural Capital in the Sense of Security of the Marginalized (Case Study: Architectural Spaces of Kerman)

Afshin Ghorbaniparam¹, Assistant Professor of Architecture, Damavand Branch, Islamic Azad University, Damavand, Iran.

Received: 09 April 2022

Accepted: 21 June 2022

Abstract

The purpose of this study is to investigate the role of cultural capital on the sense of security among the suburbs of Kerman. The method of this research is a cross-sectional survey that to achieve the objectives of the study, using the Cochran's formula, 312 residents of the suburbs of Kerman were selected by cluster sampling and simple random sampling as a statistical sample. The research instruments were Bourdieu's standard capital-cultural questionnaire and a researcher-made questionnaire on the sense of security of architectural spaces. Its validity through content and formal validity; and its reliability was determined by calculating Cronbach's alpha 0.76. The research findings showed that there is a significant relationship between socio-economic status and the feeling of security. The results of the test showed that there was a significant relationship between embodied cultural capital with life, financial and occupational security. Also, inferential statistics showed a significant relationship between the variable of materialized cultural capital and financial and occupational security. But according to the research findings, there is no relationship between objectified cultural capital and physical and emotional security. In addition, the results showed that institutionalized cultural capital had no effect on citizens' sense of security.

Keywords: Cultural Capital, Sense of Security, Sense of Financial Security, Sense of Job Security, Sense of Emotional Security.

DOI: [10.30495/uf.2022.1956292.1030](https://doi.org/10.30495/uf.2022.1956292.1030)

¹ - Corresponding author: uniafshin.param@gmail.com